

Lema

= Estudis =

Letx de Tomas Garcès

Nº 4

Cançó

ven. Adagi

Adagi.

mf

Des-so-bre la

pp

terra dura on ara

fent ma dre-ce-ra.

Pas-sa va el vent,

so-ro-llant les ca-nyes

de la ri-e-ra;

el vern

e-ra sen se fu-elles

i se-ca la gi-nes-

te - ra. a la vo - ra del ca - mi bi - a - vi - a la ca -

sa cla - ra o - ber - ta com un ger - mà i tè - bia com u - na

ma - re. Jo su - ia clo - sos els ulls i fe - ia d'es - ma la passa.

A la so-ra del ca-mi bi ha-vi-a la bo-na

ber-ba, el co-rrí-ol ama-gat i el Dringnan de l'es-que-lla. u o-cell ratlla-va el

cel i ni-el sen-ti-a ni-el ve-ia. Pe-rò m'has so-nat la

Cançó de l'Oblit

*Moderat
i
llangüer.*

Boi-re-ta del ma-ti es-campatu-na mi-ca; es-

bo-rrael tu-ró verd, a-maga la ma-si a, les ca-nyes del ca-mi i l'ombre de l'ai-

-xida. Boi-re-ta del ma-ti me-langi-o-sai ten-dra! A-tu-ra l'o-rat-

-jol, a-llunya la pi-ne-da, i mu-lla mar en-sins, les co-fes i la ^{rau} ve--la

Boi-re-ta del ma-ti, em-boi-^{creix}ra'm la mi-ra-da. Et dol-ça com l'o-^{volt}blit-

A-dén, la vi-nya cla-ra! Què lluny, l'a-lé del mar i els brucs

de la muntanya

Handwritten musical score for 'de la muntanya'. It features a vocal line with a melisma, a piano accompaniment with chords and arpeggios, and a bass line. The tempo is marked 'Andante' and the dynamics include 'mf'.

Cancó de l'Amor que passa

Molt Moderat

(ven)

A l'om-bra d'un taron-ger tres mingos ne-tas can ta-ven. Luna té la tre-na

Handwritten musical score for 'Cancó de l'Amor que passa'. It includes a vocal line with lyrics, a piano accompaniment, and a bass line. The tempo is marked 'Molt Moderat' and the dynamics include 'pp'.

Sor l'altres bunaisolei-ia-da, la mes xi caduu la llum del ses-
 tels a la mira-da A mor passa va de
 llarc a-mor, ri-a-lles i fressa Sa-les. La primavera ha ri-bat

i el cel és co-lor de pla-ta. Els crits dels o-cells són curts i espessos com la pi-na-ssa. La ven

de les no-ies és on-du- lant com u-na fla-ma. A- mor pa-ssava de lluny a- mor, ri-

-a- lles i fressa s'a- les. Si un sospir sembla l'o- reig el cant fa re mor d'o-

na- sa i l'aire es mes fresc i fi que l'a- re na de la plat- ja. He- ra el ta- ron- ge i el mar i el cant

fa remor donada. A-mor passava de llarg, a mor ri-a-les i pressa d'a-les. Les

Sonze-les vaneau-tant amb una veu prima i cla-ra. La ri-~~ca~~ ^{e-ras ha} tu rat per es col tar la to-

nada. Les no-ies cri den l'a-mor mentre la tarda s'es-ca-pa. A-mor passava de llarga-mor, ri-

- a-les i fressa l'a-les. La tre naellari, l'es-guard, s'en ce-nen so-ta les

branques. Pri-ma vera va die - tant la mi-si-cai les pa-ra-ules: a l'ombra d'un taron-ger

tres mingos ne tes cantos tan... A - mor, no passis de llarg, a mor, po -

saun-tes a ca-da gal-ta

Balada

Tempo de Sordana. (ven)

A la pla-ça

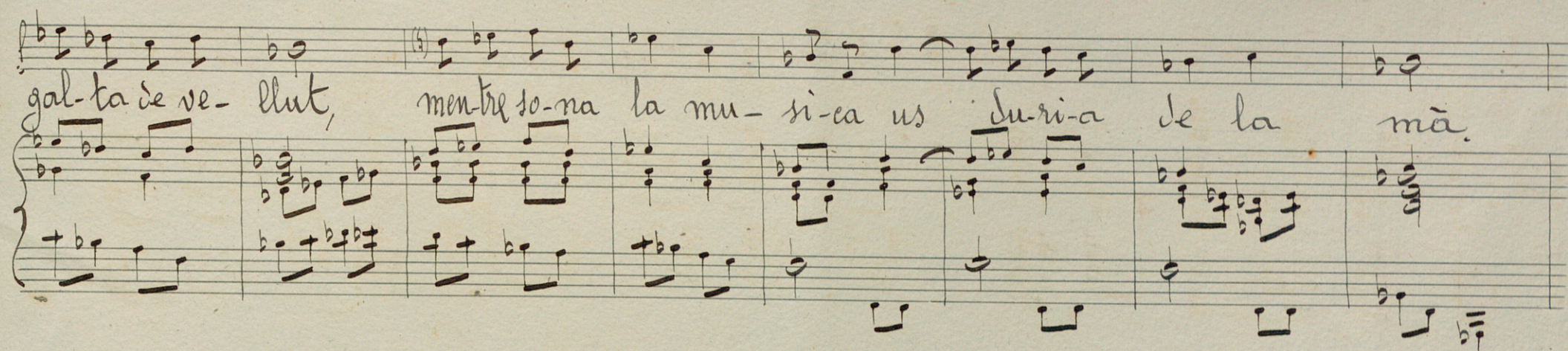
fan ba-lla-des, com re-fi la el flabi-ol! L'a-ca-cia es ten-dra, mullada per u-na

mi-ca de sol; *la no-ia somriu i can-sa, el mar és quiet i Par. A la plaça*

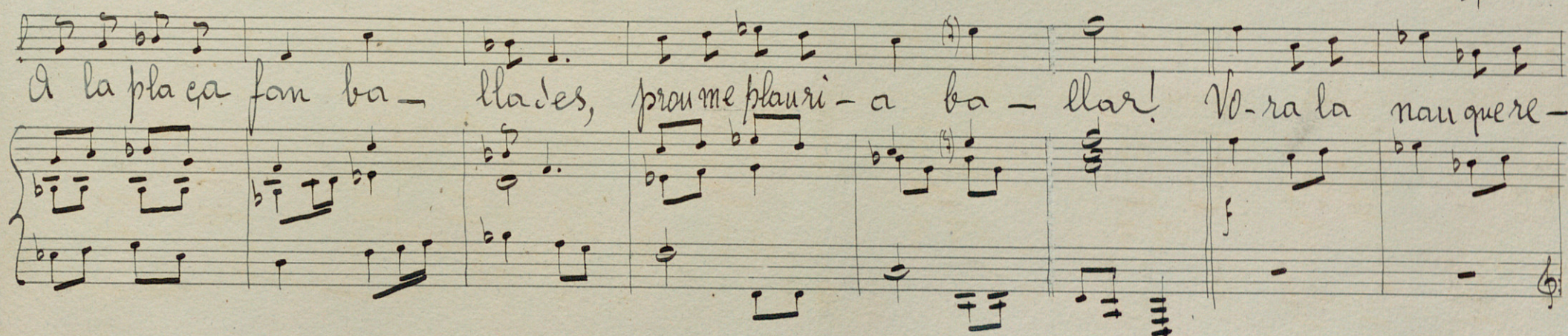
fan ba-lla-des prou me plau-ri-a ba-llar: - - - - - No-ia de la do-ble

trena i de l'es-guard mig per-dut, no-ia de la si-na for-ta i la

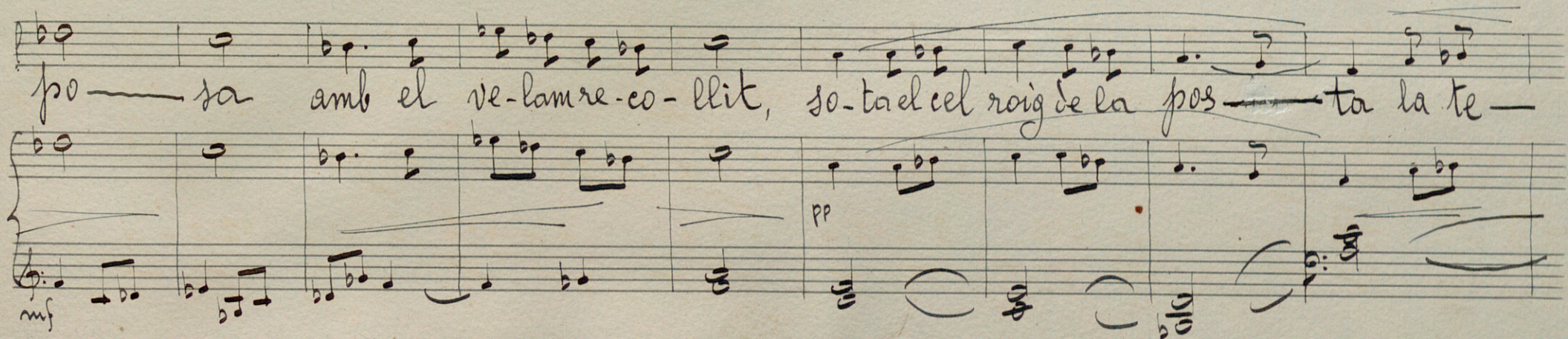
gal-ta de ve-llut, men-tre so-na la mu-si-ca us su-ri-a de la mà.

A la plaça fan ba-llades, prou me plauri-a ba-llar! Ve-ra la nau quere-

po-sa amb el ve-lam re-co-llit, so-ta el cel roig de la pos-ta la te-

no-raal cel seu crit. El cu-cut en la llu-nyà-ria ja co-mença a sanglo-tar. A la pla-ça

fan ba-lla-des, prou me plauri-a ba-llar! Sen-se mi, pe-rò, l'a-ne-lla fa-ra i-

-qual el seu ca-mi. Al cel hi ha una estrellabumida i a-ra s'ha gi-rat gar-bi;

al cel hi ha una estrellabumida pe r'el cel en-ca-ra'és clar. a la plaça fan ba-lla-des,

for me plauri a ba-llar! *pp* La co-blabaemmudit. Les no-ies en-fi-len el bell ca-rrer o—

ni hi ha la font que ra-ja i l'ombra del lla-do-ner. La co-blabaemmu-dit, mes a-ra al-tra

mu-si ca hiau — ra: a la pla-ça fan ba-lla-des: — — — — — l'ai guels es-tels, l'o-li — ve — — — — — ra Sa-ma-

— gat's han sat la ma.

Cançó indecisa

ren

Ens su-ia la tra-mun-

-ta-na o-lor de jo-noll ma-ri; la ca-re-na s'a-ma-ga-va so-ta el bruc i el ro-ma-ni; bi ha-

-vi-a u-na ve-la blanca al da-munt del blau ma-ri. El verd jo-iós de les

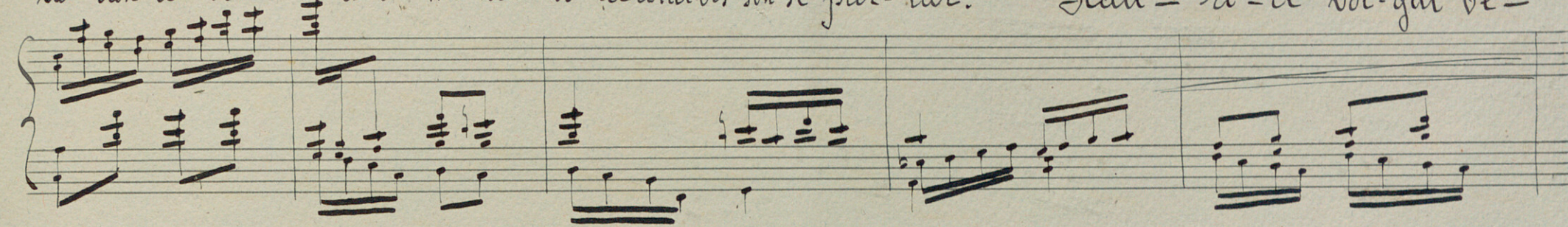
vi nyes s'obscu-ri-a, i el sar-ment amb la frui-ta es se-can-ta-va se-guint l'em-pen-ta del vent. Al cel cre-ma-va una es-

tre-lla i el sol mo-ri-a a po- nent. Tu e- res a la me va vo- ra

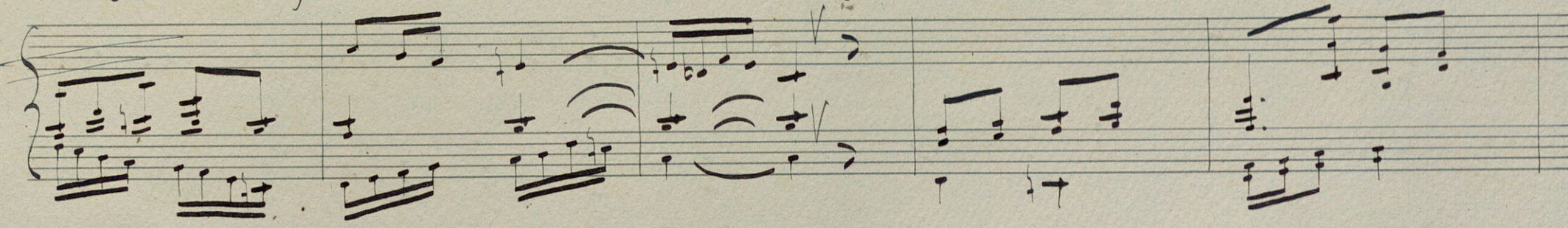
com la o li- ve ra i la flò, Sel llis- car de la ri- e- ra te- ni- a ta ven el so i els ~~vasos~~ pots-
teus lla- vis

pot ser e- ren gus- to- sos com el vi bo. Hau- ri- a vol- gut be- sar- te per que e- ra d'en mi-

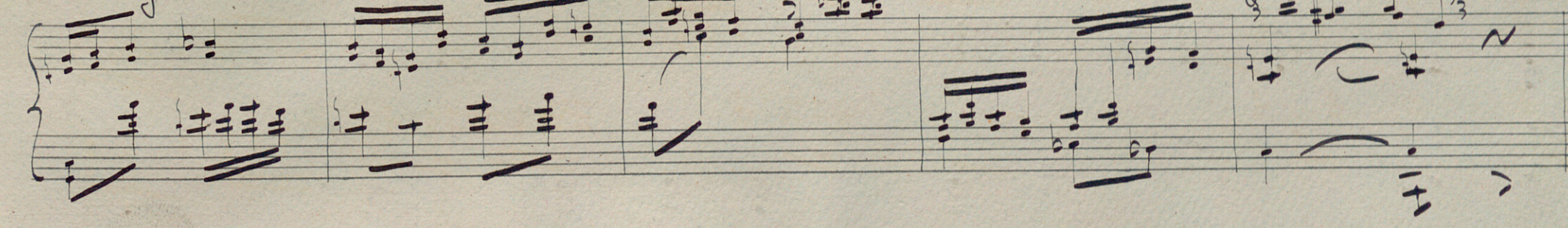
-rer tan te-bi. A la me-va vo-ra anaves sen se par-lar. Han-ri-a vol-gut be-

-sar-te la tre-na, els ulls i la mà. Se-ri el vent en co-raens du-ia o—

-lor de fo-noll ma-ri: Can-ta-ven els grills Can-ta-va el cu-cut a Salt d'un pi

l'es-te-la da so-bri-a da-munt de nostre ca-mi.

Cango de la Fira

(ven) *Molt Moderat*

El's seustre-sors mos-tra la fi-ra per que es-a-ga-fis amb la

mà. Jo soc can-sat de tant mi-rà. i la me-va à-ni ma sos-fi-ra. Co-to de

su-cre, cava-llets, can-tirs de vi-dre i a-re — ca-des, llu-en i sal-ten fent ba-l-la-des en tre el bro-

git dels pla-ta — rets. El teu es — guard ple d'a-vi — de-sa un immor-tal de-sig el

mon. Cer-ques un es-pec-ta-cle nou més a-munt de la fi-ra en-ce —

sa? Els es-tels punxen tot el cel. L'O-reiges-cam-paes — pur — nes.

rall

Mi-ra com poe a poe es mor la fi-ra so-la la llum d'a-quell es — tel.

Gla-tei-xes per copsar l'es-tre-lla? Ai, quel de-sig t'es-treny el cor! Mai més vol-dràs la jo-ia

Sor ni la ria lla del ti - te lla.

rall